

การประชุมวิชาการระดับชาติ
เครือข่ายด้านการจัดการชุมชน
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ 8

The 8th National Conference on
Community Management Network
for Sustainable Development

[องค์กรไม่แสวงหากำไร กับการพัฒนาที่ยั่งยืน]

รายงานสืบเนื่อง

คณะกรรมการฝ่ายวิชาการคัดเลือกบทความและตรวจทาน
เอกสารและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายด้านการจัดการชุมชน
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ 8

➤ คณะกรรมการฝ่ายวิชาการคัดเลือกบทความและตรวจทานเอกสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิชะกุล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาจารย์รชกร วชิรสีโรตม

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ปริญญาสุทินันท์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดร.จตุพร เพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดร.อัปดุลเลาะ เจ๊ะหลง

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

➤ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิชะกุล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงพันธ์ ต้นตระกูล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสุดา ภู่อ่าง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาจารย์ ดร.ปริวิทย์ ไวทยาชีวะ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาจารย์ ดร.ปรรณกร แก้วรามุข

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาจารย์ ดร.สงเสริม แสงทอง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศราพร พรหมนิมิตกุล

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจรรย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ ดร.จรรยาบรรณ สุธรรมมา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์รชกร วชิรสีโรตม

มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์วันชัย เจือบุญ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ปริญญาสุทินันท์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รองศาสตราจารย์เอมอร เจียรมาศ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดร.ธิตีพัทธ์ บุญปก

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดร.พิชามณูชู้ บุญสิทธิ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดร.อัปดุลเลาะ เจ๊ะหลง

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อาจารย์แทนพันธ์ เสนะพันธุ์ บัวใหม่

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ห้องที่ 8 ห้องเรียน LA 207 อาคารเรียนชั้น 2 คณะศิลปศาสตร์

ที่	เวลา	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20 น.	จิรัชญา ศรีลา ชาคริยา ภัทรกวินวงศ์ สวรรยา ธรรมอภิพล	ความรู้และพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2	13.20-13.40 น.	วิลาวัลย์ เอมครุฑ ศิริวรรณ ยางน้อย จรรยาบรรณ สุธรรมมา	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
3	13.40-14.00 น.	รุ่งทิพย์ เสริมสกุลธีรภาพ ณัฐกานต์ คลองน้อย ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	ระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
4	14.00-14.20 น.	ปรีชญา อินทฤทธิ์ หทัยชนก ทองเอม วันชัย เจือบุญ	ชุมชนต้นแบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบขยะเหลือศูนย์ (zero waste) กรณีศึกษาชุมชนบ้านในดง (หนองควาย) หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านในดง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
พักรับประทานอาหารว่าง (14.20-14.40 น.)			
5	14.40-15.00 น.	ชินดนัย มั่งมี บัณฑิต กองเกิด รชกร วชิรสิโรตม	การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของเกษตรกรปลูกมะม่วง กรณีศึกษา ชุมชนบ้านหนองไทรวัลย์ ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
6	15.00-15.20 น.	กัญญารัตน์ ถมทอง อินทิรา นิลดำ สวรรยา ธรรมอภิพล	การดำเนินงานของเทศบาลเมืองหัวหินสู่การเป็นเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

สารบัญ (ต่อ)

แนวทางการสร้างความมั่นคงทางด้านอาชีพของเกษตรกรผู้ปลูกอะโวคาโดบ้านแม่ชนิดเหนือ ตำบลบ้านปาง อำเภอดงจังหวัดเชียงใหม่	460
(สโรชา ทิพย์ปะละ และธงชัย ภูวนาถวิจิตร)	
วัดกับการกระจายโอกาสสู่ชุมชน กรณีศึกษา : วัดไร่ขิงพระอารามหลวง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	471
(ปวันรัตน์ ดอกไม้งาม พรนภา ขอห้อมกลาง และจรรยาพร สุธรรมมา)	
สถานภาพของภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทย กรณีศึกษาอารามภิกษุณีโรธาราม ตำบลดอยแก้ว อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	480
(ธนัชพร จงอานนท์ และส่งเสริม แสงทอง)	
คุณภาพชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดท้ายยอ ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	489
(ธนภัทร ตุกหล่อ ชูเกียรติ ผมงาม และเอมอร เจียรมาศ)	
กระบวนการช่วยเหลือเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	499
(อิรฟาน เจ๊ะอบง และอับดุลเลาะ เจ๊ะหลง)	
ห้องที่ 8 ห้องเรียน LA 207 อาคารเรียนชั้น 2 คณะศิลปศาสตร์	
ความรู้และพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการชุมชน	511
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร	
(จิรัชญา ศรีลา ชาศรียา ภัทรกวิณวงศ์ และสวรรยา ธรรมอภิพล)	
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ	522
มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	
(วิลาวัลย์ เอมครุช ศิริวรรณ ยางน้อย และจรรยาพร สุธรรมมา)	
ระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม	533
(รุ่งทิพย์ เสริมสกุลธีรภาพ ณิชฎานต์ คลองน้อย และศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว)	
ชุมชนต้นแบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบขยะเหลือศูนย์ (zero waste) กรณีศึกษาชุมชนบ้านในดง (หนองควาย)	542
หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านในดง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี	
(ปรีชญา อินทฤทธิ์ หทัยชนก ทองเฒ และวันชัย เจือบุญ)	
การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของเกษตรกรปลูกมะม่วง กรณีศึกษา ชุมชนบ้านหนองไผ่วัลย์	553
ตำบลศาลาลัย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	
(ชินดนัย มั่งมี บัณฑิต กองเกิด และรชกร วชิรสิโรตม)	
การดำเนินงานของเทศบาลเมืองหัวหินสู่การเป็นเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	566
(กัญญารัตน์ ถมทอง อินทิรา นิลดำ และสวรรยา ธรรมอภิพล)	
ห้องที่ 9 ห้องเรียน LA 306 อาคารเรียนชั้น 3 คณะศิลปศาสตร์	
พฤติกรรมและความเชื่อของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาสักการะท้าวเวสสุวรรณ วัดจุฬามณี จังหวัดสมุทรสงคราม	577
(ศิริลักษณ์ สุวนิชกุล อาทิตยา สังข์ทอง และนรินทร์ สังข์รักษา)	
แรงจูงใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยวในยุค New Normal ของ Generation Y ในกรณีศึกษากรุงเทพมหานคร	589
เขตปทุมวัน	
(วิไลวรรณ ทองนาค จุฑาทิพย์ จงจัดกลาง และจรรยาพร สุธรรมมา)	

ห้องที่ 8 ห้องเรียน LA 207 อาคารเรียนชั้น 2 คณะศิลปศาสตร์

ที่	เวลา	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20 น.	จิรัชญา ศรีลา ชาคริยา ภัทรกวีวงศ์ สวรรณยา ธรรมอภิพล	ความรู้และพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2	13.20-13.40 น.	วิลาวัลย์ เอมครุฑ ศิริวรรณ ยางน้อย จรรยาบรรณ สุธรรมมา	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
3	13.40-14.00 น.	รุ่งทิพย์ เสริมสกุลธีรภาพ ณัฐกานต์ คลองน้อย ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	ระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
4	14.00-14.20 น.	ปรีชญา อินทฤทธิ์ หทัยชนก ทองเอน วันชัย เจือบุญ	ชุมชนต้นแบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบขยะเหลือศูนย์ (zero waste) กรณีศึกษาชุมชนบ้านในดง (หนองควาย) หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านในดง อำเภอกำแพง จังหวัดเพชรบุรี
พักรับประทานอาหารว่าง (14.20-14.40 น.)			
5	14.40-15.00 น.	ชินดนัย มั่งมี บัณฑิต กองเกิด รชกร วชิรสิโรตม	การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของเกษตรกรปลูกมะม่วงกรณีศึกษา ชุมชนบ้านหนองไทรวัลย์ ตำบลศาลาลัย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
6	15.00-15.20 น.	กัญญารัตน์ ถมทอง อินทิรา นิลดำ สวรรณยา ธรรมอภิพล	การดำเนินงานของเทศบาลเมืองหัวหินสู่การเป็นเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

รุ่งทิพย์ เสริมสกุลธีรภาพ¹

ณัฐกานต์ คลองน้อย²

ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษาคือประชาชนในเขตตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม รวมทั้งหมด 8 หมู่บ้าน จำนวน 7,757 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างได้ 400 คน ด้วยสูตรการสุ่มของทอโรยามานะ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า (1) ประชาชนที่มีหมู่ที่อาศัย และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ ที่แตกต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอยไม่แตกต่างกัน (2) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่อยู่ในระดับมาก ได้แก่การคัดแยกขยะ การควบคุมปริมาณขยะ การจัดเก็บขยะ และการกำจัดหรือทำลายขยะ ตามลำดับ (3) ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในตำบลแหลมใหญ่ที่สำคัญ คือ ชุมชนขาดความรู้ความเข้าใจในการคัดแยกขยะที่ถูกต้อง รถขนขยะรั่วซำรุด มีน้ำหยดตลอดทางทำให้ส่งกลิ่นเหม็น หน่วยงานไม่มีความเคร่งครัดต่อมาตรการในการจัดการขยะ จึงทำให้ชุมชนยังมีการทิ้งขยะในที่ห้ามทิ้ง และ (4) แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ ควรจัดกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้ในการคัดแยกขยะที่ถูกต้องแก่ชุมชน ควรจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทให้มากพอในจุดทิ้งขยะ ควรมีการรณรงค์หรือสนับสนุนใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกเพื่อลดปริมาณขยะ

คำสำคัญ : ระบบการจัดการ, ขยะมูลฝอย, ตำบลแหลมใหญ่

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

² นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว สาขาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

*ผู้นิพนธ์หลัก; E-Mail Address: Neanea1577@Gmail.Com

Waste Management System Tambon Laem Yai, Mueang District, Samutsongkhram Province

Rungthip Sermsakulteerapap¹

Natthakan Klongnoi²

Suparat Sangchatkaew³

ABSTRACT

The purpose of this study was to study the waste management system of laem yai sub-district, muang district, samut songkhram province. The population study method is that 8 people of laem yai sub-district, muang district, samut songkhram province, total of 7,757 villages, have set up 400 samples with a random formula of Taro-Yamane. The study tool is a statistical query used in the study: frequency, value, percentage, average, standard deviation.

The results of the study found that, (1) People who have different living groups and their time in different areas have no different waste handling. (2) The people had very high opinion of the disposal of Laem Yai Sub-district. (3) The problem of waste handling in the great Laem Yai area is that the community lacks the knowledge of proper sorting of waste. The tank truck is damaged, water spills along the way, causing it to give off an unpleasant smell. The organization has no primary influence on waste handling measures, thus causing the community to continue to dispose of waste in a manner that is not allowed. (4) The important guidelines for developing the Waste Management System are to organize activities to promote and educate the community on right-way waste sorting should be prepared to provide adequate sorting trash at the disposal site. There should be campaigns or support for the use of fabric bags instead of plastic bags to reduce waste.

Keywords: Management system, Waste, Tambon Laem Yai

^{1,2}Bachelor Of Arts Students, Community Management, Faculty Of Management Sciences, Silpakorn University Phetchaburi It Campus

³ Assistant Professor Dr. Suparat Sangchatkaew, Community Management, Faculty Of Management Sciences, Silpakorn University Phetchaburi It Campus

*Corresponding Author; E-Mail Address: Neanea1577@Gmail.Com

บทนำ

ปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยมีเกิดขึ้นในทุกพื้นที่และปัญหาในการจัดการขยะถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะจะส่งผลกระทบต่อชุมชนในหลาย ๆ ด้าน ทั้งเรื่องสุขอนามัย เรื่องมลพิษ การเสียสมดุลในระบบนิเวศ และสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของคนในชุมชนที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยที่ก่อให้เกิดปัญหาขยะ ปิยะชาติ ศิลปสุวรรณ (2557) กล่าวว่า สาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยทุกปีตามอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการอุปโภคบริโภคของประชาชน ในขณะเดียวกันปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับ การจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำ แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ทั้งการจัดเก็บ เคลื่อนย้าย รวมทั้งการทำลาย จะได้รับการจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น แต่ก็ไม่เพียงพอกับปริมาณขยะมูลฝอยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี นอกจากนี้กรมควบคุมมลพิษ (2564) ได้สำรวจปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นของประเทศไทยปี พ.ศ. 2564 พบว่า เกิดขึ้นประมาณ 24.98 ล้านตันหรือประมาณ 68,434 ตันต่อวัน โดยมีอัตราการเกิดขยะมูลฝอย เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรปี พ.ศ.2564 กรมการปกครอง เท่ากับ 1.03 กิโลกรัม/คน/วัน โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปริมาณขยะมูลฝอยสูงสุดประมาณ 16,902 ตันต่อวัน รองลงมาได้แก่ภาคกลาง 16,681 ตันต่อวัน กรุงเทพฯ 12,214 ตันต่อวัน ภาคใต้ 8,384 ตันต่อวัน ภาคตะวันออก 6,282 ตันต่อวัน ภาคเหนือ 4,617 ตันต่อวัน และภาคตะวันตก 3,354 ตันต่อวัน ตามลำดับ และมีแนวโน้มว่าจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปีเนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ขยะส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการอุปโภคและบริโภคของประชาชน โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่มีขยะมูลฝอยสะสมมากกว่าพื้นที่อื่น ๆ

ตำบลแหลมใหญ่ ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม มีเนื้อที่ประมาณ 19.78 ตารางกิโลเมตร หรือ 12,361 ไร่ เป็นที่ราบชายฝั่ง มีป่าชายเลนและป่าโกงกาง บริเวณที่ติดชายทะเลจะมีพื้นที่น้ำเค็ม และบางพื้นที่จะมีน้ำกร่อย ราษฎรประกอบอาชีพประมงชายฝั่ง มีสวนมะพร้าว และประกอบอาชีพทำน้ำตาลมะพร้าว มีประชากรทั้งสิ้น 7,757 คน แยกเป็นชาย 3,958 คน หญิง 3,799 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย 2565) ตำบลแหลมใหญ่เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่มีความเป็นชุมชนชนบท แต่มีจำนวนประชากรจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้พื้นที่ตำบลแหลมใหญ่จึงมีโอกาสที่จะมีขยะมูลฝอยในปริมาณที่ค่อนข้างสูง องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ได้ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน พบว่าชุมชนมีปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาเกี่ยวกับมลภาวะและขยะมูลฝอย คือตำบลยังไม่สะอาดและมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เนื่องจากการเก็บขยะไม่เพียงพอ ที่ทิ้งขยะไม่ได้มาตรฐานและไม่ปลอดภัย(องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ 2560)

จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจบริเวณพื้นที่ทั่วไปของตำบลแหลมใหญ่ พบว่า คราวเรือนในตำบลแหลมใหญ่นั้น มีถึงขยะกันเกือบทุกครัวเรือน แต่ก็ยังพบว่าขยะมูลฝอยอยู่เกือบทุกพื้นที่ในตำบล ไม่ว่าจะเป็ริมถนน ริมทาง บริเวณครัวเรือนของคนในชุมชน หรือแม้กระทั่งขยะที่ลอยอยู่ตามแม่น้ำลำคลอง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยเป็นการศึกษาระบบการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงครามให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์วิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

วิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษาคือประชาชนในเขตตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม รวมทั้งหมด 8 หมู่บ้าน จำนวน 7,757 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างได้ 400 คน ด้วยสูตรการสุ่มของทาโรยามานะ โดยการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอย ตั้งแต่ขั้นตอนการคัดแยกขยะ การจัดเก็บขยะ การกำจัดและทำลายขยะ รวมไปถึงการควบคุมและลดปริมาณขยะ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถาม โดยข้อคำถามที่กำหนดขึ้นจะสอดคล้อง

กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมไปถึงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถสร้างแบบสอบถามที่มีข้อความได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชน ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ และตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

มีผลวิจัยทั้ง 4 ตอนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	236	59
ชาย	164	41
รวม	400	100
2. หมู่บ้านที่อาศัย		
หมู่ที่ 1	15	3.75
หมู่ที่ 2	70	17.5
หมู่ที่ 3	70	17.5
หมู่ที่ 4	40	10
หมู่ที่ 5	50	12.5
หมู่ที่ 6	70	17.5
หมู่ที่ 7	35	8.75
หมู่ที่ 8	50	12.5
รวม	400	100
3. ระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่		
ต่ำกว่า 5 ปี	7	1.75
5 - 10 ปี	19	4.75
มากกว่า 10 ปี	374	93.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชนในเขตตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมืองจังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตาม เพศ หมู่บ้านที่อาศัย และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่สรุปได้ดังนี้ เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเพศชาย จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41 หมู่บ้านที่อาศัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ที่หมู่ที่ 2 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 หมู่ที่ 3 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 หมู่ที่ 6 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 หมู่ที่ 5 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 หมู่ที่ 8 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 หมู่ที่ 4 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 หมู่ที่ 7 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 หมู่ที่ 1 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่มากกว่า 10 ปี จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5 รองลงมา 5-10 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 และ ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

กำจัดหรือทำลายขยะ พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และด้านการควบคุมปริมาณขยะ พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

สรุปและอภิปรายผล

สรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ประชาชนของตำบลแหลมใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่มากกว่า 10 ปี และอาศัยอยู่ในหมู่ที่ 2

ตอนที่ 2 การจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการคัดแยกขยะ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ได้จัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภท ได้แก่ ขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล ขยะอันตราย และขยะทั่วไป ไว้อย่างเพียงพอในแต่ละพื้นที่ ทำให้ประชาชนสามารถทิ้งขยะได้สะดวก สามารถคัดแยกประเภทขยะก่อนทิ้งได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ประชาชนในตำบลแหลมใหญ่ ทิ้งขยะตรงตามเวลาที่รถขยะมาจัดเก็บเสมอ ซึ่งรถขยะจะจัดเก็บตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 08.00-17.00 น. โดยวันจันทร์จะเก็บหมู่ที่ 5 6 วันอังคารเก็บหมู่ที่ 1 2 3 วันพุธเก็บหมู่ที่ 5 6 วันพฤหัสบดีเก็บหมู่ที่ 1 2 3 7 8 และวันศุกร์เก็บหมู่ที่ 5 6 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิตา เพชรทองคำ และคณะ (2553) วิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน : กรณีศึกษาอบต.ไร่ส้ม จ.เพชรบุรี” พบว่า การจัดการขยะมูลฝอยและการเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอย ส่วนพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย มีความสัมพันธ์กับการมีจิตสำนึกในการจัดการขยะมูลฝอยและการเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอยและการมีจิตสำนึกในการจัดการขยะมูลฝอย มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการจัดเก็บขยะ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ มีการจัดเก็บขยะตามวันเวลาที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละพื้นที่ อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ยังมีรถเก็บขยะ-อุปกรณ์สำหรับจัดเก็บขยะที่เพียงพอสำหรับขยะในตำบลและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน พนักงานเก็บขยะทำการจัดเก็บขยะได้หมดโดยไม่มีขยะตกค้าง และในตำบลแหลมใหญ่มีจุดวางถังกระจายอย่างเพียงพอและครอบคลุมในเขตพื้นที่ตำบล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัย เอี่ยมจำเริญ (2557) วิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า ในด้านการจัดการขยะมูลฝอย มีเจ้าหน้าที่ทำการเก็บขยะอย่างเพียงพอ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ และมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้บริการเก็บขยะ มีการกำหนดเส้นทางในการจัดเก็บขยะครอบคลุมทุกพื้นที่ และมีการตรวจสอบและจัดเก็บขยะที่ตกลงจากการขนย้าย

ด้านการกำจัดหรือทำลายขยะ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่มีการสร้างความเข้าใจกับประชาชนในการทำลายขยะ และให้ประชาชนทิ้งขยะลงในถังที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อให้หน่วยงานนำไปกำจัดในสถานที่กำจัดที่เตรียมไว้อย่างถูกวิธี อีกทั้งมีประชาชนบางส่วนในตำบลแหลมใหญ่ได้นำขยะประเภทขวดพลาสติก ขวดแก้วหรือพลาสติก ที่สามารถขายได้ไปขาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณธณี กองจันทร์ดี (2555) วิจัยเรื่อง "การจัดการขยะของผู้ค้าในตลาดสด ศึกษากรณีตลาดสดบางกะปิและตลาดสดนครไทย เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร" พบว่า ผู้ค้าตลาดสดนครไทยมีทัศนคติต่อการจัดการขยะเท่ากับ 3.36 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ค้าในตลาดสดบางกะปิมีการจัดการขยะอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.78 ซึ่งมากกว่าผู้ค้าตลาดสดนครไทยที่มีการจัดการขยะอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.58 โดยสรุปแล้วผู้ค้าในตลาดสดทั้งสองแห่งซึ่งมีรูปแบบการบริหารจัดการที่ต่างกัน มีความรู้ในการจัดการขยะและทัศนคติต่อการจัดการขยะแตกต่างกัน แต่มีการจัดการขยะไม่แตกต่างกัน

ด้านการควบคุมปริมาณขยะ พบว่า ประชาชนในตำบลแหลมใหญ่หลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วย่อยสลายยาก เช่น กล่องโฟม ถุงพลาสติก ประชาชนเลือกซื้อสินค้าประเภทสินค้าเพื่อช่วยกันลดปริมาณขยะ และเลือกใช้ถุงผ้าใส่สิ่งของแทนการใช้ถุงพลาสติก หรือใช้ถุงพลาสติกใบใหญ่เพียงใบเดียวใส่สิ่งของมากกว่าใบเล็กหลายๆ ใบ อีกทั้งไม่ทิ้งขยะมูลฝอยบนถนนในที่สาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทร์เพ็ญ มินคร (2554) วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของ

ประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ของชุมชนตำบลบางนางลี่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” พบว่า ในภาพรวมระดับ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการขยะ อยู่ในระดับปานกลาง คือ การนำถุงผ้าหรือภาชนะอื่นไปตลาดเพื่อใส่ของ แทนการใส่ถุงพลาสติก ไม่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผนในกิจกรรมหรือโครงการ มีส่วนร่วมในการประชุมและทราบถึงปัญหา สาเหตุ มีส่วนร่วมการมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมาก มีการคัดแยกประเภทมูลฝอยทำให้ สามารถวางแผนในการกำจัดมูลฝอยครั้งสุดท้ายได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 3 ปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการคัดแยกขยะ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีถังขยะแยกประเภทขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล ขยะ อันตราย และขยะทั่วไป ยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้ประชาชนไม่คัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกฤต บวกขุนทด (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดการการเก็บขยะชุมชนกรณีศึกษา “องค์การบริหารส่วน ตำบล โนนเมืองพัฒนา อำเภอด่านขุนทดจังหวัดนครราชสีมา” พบว่า สาเหตุของการทิ้งขยะ ไม่ถูกวิธีนั้นมาจากประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมืองพัฒนายังขาดความรู้ความเข้าใจในรูปแบบของการจัดการการเก็บขยะมูลฝอย และการคัด แยกการทิ้งขยะให้ถูกวิธี และขาดการประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน

ด้านการจัดเก็บขยะ พบว่า การเก็บรวบรวมและขนส่งขยะในบางครั้งเกิดการตกหล่นกลางทางและมีน้ำหยดตลอด ทาง เนื่องจากรถขนขยะเกิดการรั่วซารุด อีกทั้งไม่มีรถขยะขนาดเล็กเข้าเก็บขยะในซอยแคบ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัย เอี่ยมจำเริญ (2557) วิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโกลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า เจ้าหน้าที่เก็บขยะอย่างเพียงพอ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ และสามารถ แก้ไขปัญหาเรื่องเรียนเรื่องขยะได้เป็นอย่างดี และมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้บริการเก็บขยะ ในด้านการเก็บรวบรวมและการ ขนส่ง มีการกำหนดเส้นทางการจัดเก็บขยะครอบคลุมทุกพื้นที่ จัดเก็บขยะตรงเวลาและสม่ำเสมอ มีการกำหนดเวลาและ จำนวนเที่ยวรถเก็บขยะ และมีการตรวจสอบและจัดเก็บขยะที่ตกหล่นจากการขนย้ายไปกำจัด

ด้านการกำจัดหรือทำลายขยะ พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการทำขยะอย่างถูกวิธีไม่มากพอ และเลือกวิธีการทำลายขยะโดยการเผาเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาฝุ่นและควันภายในตำบล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรณา รินทร์ แหลมไพศาล (2557) วิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการการเก็บขยะมูลฝอยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลวงทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี” พบว่า ปริมาณขยะในพื้นที่เพิ่มมากขึ้นในทุกปีโดยเฉพาะถุงพลาสติกทำให้ส่งผลกระทบต่อในเรื่อง ของสภาพสิ่งแวดล้อม และระบบการจัดการขยะของชาวบ้านส่วนใหญ่จัดการกันเองซึ่งมีทั้งกลบและเผา ในด้านการบริการ จัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลพลวงทองมีการประชุมวางแผนก่อนการดำเนินงานซึ่งเป็นหน้าที่ของหัวหน้าส่วน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ด้านการควบคุมปริมาณขยะ พบว่า ประชาชนให้ความร่วมมือในการทิ้งขยะให้ถูกที่ไม่มากพอ และยังมี การทิ้งขยะ ในที่ห้ามทิ้ง องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ขาดการณรงค์ขอความร่วมมือในการทิ้งขยะให้ถูกที่ และควรแนะนำให้ ประชาชนนำขยะมาใช้ประโยชน์ เพื่อลดปริมาณขยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย ทองทวี (2553) วิจัยเรื่อง “สภาพ ปัญหาการ จัดการขยะมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา” พบว่า ประชาชนมี พฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่เหมาะสม ปัญหาที่พบคือ ปัญหากลิ่นเหม็นของกองขยะ ปัญหาแมลงวันและสัตว์นำ โรคชนิดต่าง ๆ ปัญหาวันจากการเผาขยะมูลฝอย และในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองขามยังไม่มีแผนแม่บท และ ยังไม่มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับขยะมูลฝอย แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม ในการ ดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยนั้นมีความเห็นร่วมกันว่าควรร่วมมือกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และควรให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการจัดการ

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการคัดแยกขยะ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ควรมีการจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทให้ มากพอในจุดทิ้งขยะ และตรวจสอบสภาพถังขยะให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานเสมอ ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในตำบล แหลมใหญ่มีการคัดแยกขยะ และควรจัดตั้งธนาคารขยะ เพื่อเป็นแหล่งรายได้ให้แก่คนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบุลย์ แจ่มพงษ์ (2555) วิจัยเรื่อง “การใช้ประโยชน์และการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน ประชาชนตำบลสวนหลวง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” พบว่า การลดปริมาณขยะของครัวเรือน การคัดแยกขยะ และการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยของ

ประชาชน เป็นปัจจัยสำคัญทำให้ปริมาณขยะในชุมชนลดน้อยลง เหลือจำนวนไม่มากนักที่จะนำไปกำจัดซึ่งจะเป็นการช่วยทำให้ประหยัดงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะใช้ในการรักษาความสะอาดในชุมชน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความตระหนัก ต่อปัญหาขยะมูลฝอยของประชาชนอย่างยั่งยืนอีกด้วย

ด้านการจัดเก็บขยะ พบว่า ควรตรวจสอบรถขยะ-อุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะให้มีสภาพพร้อมใช้งานเสมอ และควรมีรถเก็บขนขยะขนาดเล็กเพื่อเข้าเก็บขนขยะในซอยแคบ ๆ ที่รถขยะคันใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงได้ ตรวจสอบสภาพของถังขยะให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัย เอี่ยมจำเริญ (2557) วิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในด้านการทิ้งขยะมูลฝอย พบว่า มีจำนวนถังขยะอย่างเหมาะสม มีการจัดทำข้อบัญญัติในด้านการจับปรับในการทิ้งขยะไม่ถูกที่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะ และมีการตรวจสอบและจัดเก็บขยะที่ตกหล่นจากการขนย้ายไปกำจัด

ด้านการกำจัดหรือทำลายขยะ พบว่า ควรจัดหาพื้นที่ในการกำจัดขยะเพิ่มเติมให้เพียงพอกับปริมาณขยะในอนาคต และควรป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการทำลายขยะ เช่น ปัญหาน้ำเสียจากการฝังกลบ ปัญหาฝุ่นควันจากการเผา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัย เอี่ยมจำเริญ (2557) วิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า มีการกำหนดเส้นทางการจัดเก็บขยะครอบคลุมทุกพื้นที่ จัดเก็บขยะตรงเวลาและสม่ำเสมอ มีการกำหนดเวลาและจำนวนเที่ยวรถเก็บขยะ และมีการตรวจสอบและจัดเก็บขยะที่ตกหล่นจากการขนย้ายไปกำจัด และสุดท้ายในด้านการกำจัดขั้นสุดท้าย มีสถานที่ทำลายขยะมูลฝอย มีการกำจัดขยะถูกสุขลักษณะ มีการแปรสภาพขยะมูลฝอยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น และมีการแยกทำลายตามลักษณะของขยะ

ด้านการควบคุมปริมาณขยะ พบว่า ควรให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการรีไซเคิลขยะ เลือกซื้อสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Product) และใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก เพื่อลดปริมาณขยะ อีกทั้งควรเลือกซื้อสินค้าชนิดเติม เพื่อลดปริมาณขยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา ปานพรม (2554) วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของครัวเรือน : เทศบาลตำบลคลองจิก อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” พบว่า การมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของครัวเรือนเช่นความเข้าใจว่า การคัดแยกขยะมูลฝอยสามารถลดปริมาณขยะมูลฝอยได้ และช่วยรักษาสภาพแวดล้อมรวมทั้งการติดตั้งฉลากบอกประเภทของการคัดแยกขยะที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำไปทิ้งให้มากขึ้น โดยให้มีการคัดแยก ทั้งประเภทของขยะตามประเภทของถังขยะเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บของหน่วยงาน
2. ควรประเมินประสิทธิภาพระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลแหลมใหญ่ เพื่อปรับปรุงระบบการจัดการขยะมูลฝอยให้ตรงกับบริบทชุมชน
3. ควรกำหนดนโยบายด้านการจัดการขยะจากครัวเรือน ให้ความรู้กับประชาชนตำบลแหลมใหญ่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของครัวเรือนในตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
2. ควรศึกษาถึงผลกระทบของประชาชนในตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ที่ได้รับจากปัญหาด้านขยะมูลฝอย
3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในตัวแปรอื่น ๆ ในการวิจัย ที่อาจส่งผลให้วิจัยชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย. (2565). สถิติประชากรในเขตตำบลแหลมใหญ่. https://www.dopa.go.th/main/web_index
- กรมควบคุมมลพิษ. (2564). รายงานสถานการณ์สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศไทย. ม.ป.ท.: ม.ป.ท.
- กรณีมา อาชานุสรณ์. (2558). การศึกษาวิธีการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนเพื่อชุมชนน่าอยู่ กรณีศึกษาหมู่บ้านบัวทอง ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- ข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่. (2560). <https://leamyai.go.th/public>
- จันทร์เพ็ญ มินคร. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ของชุมชนตำบลบางนางลี่ อำเภอมัทพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. <http://ssuir.ssru.ac.th/bitstream/ssuir/455/1/018-54.pdf>
- ชนิดา เพชรทองคำ และคณะ. (2553). การบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. โครงการพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายนักวิจัยสิ่งแวดล้อม ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.
- ธงชัย ทองทวี. (2553). สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม อำเภोजักราช จังหวัดนครราชสีมา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี].
- ธนกฤต บวกขุนทด. (2553). การศึกษารูปแบบการจัดการการเก็บขยะชุมชน กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมืองพัฒนา อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี].
- ปภาวีน เติตขุนทด. (2554). พฤติกรรมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลสำนักตะคร้อ อำเภอพะพารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี].
- ไพบูลย์ แจ่มพงษ์. (2555). การใช้ประโยชน์และการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนประชาชนตำบลสวนหลวง อำเภอมัทพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. <http://www.ssuir.ssru.ac.th/bitstream>
- มาลัย เอี่ยมจำเจริญ. (2557). การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางไฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี 8,15(มกราคม – เมษายน). <https://www.thonburi-u.ac.th/Journal/Document/8-15/15-2-Malai.pdf>
- วรรณธณี กองจันทร์. (2555). การจัดการขยะของผู้ค้าในตลาดสด ศึกษากรณีตลาดสดบางกะปิและตลาดสดนครไทย เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์].

4 มีนาคม 2566

ณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์